

dán, neboť jde zde o úpadkové řízení, v němž dle §u 119 k. ř. děje se také soudní prodej, a sice řídí se tento prodej dle ustanovení úpadkového řádu, avšak těchto ustanovení dlužno užívatí pouze obdobně a vzhledem k úchytkám v § 119 odstavec druhý k. ř. uvedeným. Jedná se o pokud možno nejrychlejší prodej úpadkového jmění a bylo z tohoto důvodu nejvyšším soudem řečeno, že prodej části nemovitosti patřící do úpadkové podstaty, může se státi zároveň s provedením nucené dražby ohledně části patřící do úpadkové podstaty. Vnucenou dražbou nevzniká tudíž pro úpadce nebezpečí, ježto výtěžek bude beztak připsán jmění úpadkovému, kdyby bylo vyhověno žalobě dle §u 35 ex. ř. Pro ten případ že by žaloba se zamítla, mají právo na výtěžek vymáhající věřitelé. Ježto tudíž nebylo prokázáno nebezpečí pro stranu povinnou, bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

#### Důvody:

Stanovisko rekursního soudu, že v řízení úpadkovém nelze připustiti možnost podmínky odkladu exekuce dle §u 44 ex. ř., totiž újmy nenahraditelné, nebo těžko nahraditelné, je mylným. Těžko nahraditelná škoda pro dlužníka (věřitele) může nastati tím, že úpadková správa nemůže sama voliti vhodnou dobu ku zpeněžení úpadkového jmění, jak uplatňuje stěžovatel, správce úpadkové podstaty. Jsou tu tedy oba důvody odkladu exekuce dle §u 42 čís. 1 a 44 ex. ř., pročež důvodnému dovolacímu rekursu bylo vyhověti.

#### Čís. 4460.

Třetí osoba, jež má ve své moci hmotné movité věci dlužníkovy (§ 262 ex. ř.), jest oprávněna ku stížnosti na postup při exekučním výkonu i k stížnosti do soudního usnesení vydaného o stížnosti té. Soudní uschovatel nemá věci »ve své moci« a přísluší mu pouze právo stížnosti na postup při exekučním výkonu, nikoliv však rekurs do soudního usnesení o oné stížnosti.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1924, R I 1004/24.)

Soud první stolice ku stížnosti firmy N., Josefa P-a a Josefa D-a dle §u 68 ex. ř. odložil zabavení automobilu jako dle §u 262 ex. řádu nepřípustné, neschválil ustanovení Augusta G-a uschovatelem a nařídil, by se obnovilo dřívější uschování. Stížnosti vymáhající věřitelky rekursní soud vyhověl potud, že ponechal v platnosti zástavní její právo k automobilu.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs firmy N., Josefa P-a a Josefa D-a.

#### Důvody:

Podle §u 262 ex. ř. platí předpisy, tomuto paragrafu předcházející, též pro zabavení a uschování movitých hmotných věcí dlužníkových,

které ve své moci má osoba třetí k jich vydání ochotná. Pokud tato třetí osoba zabavení nepřipustí, nelze je provést, a není pochyby, že osoba ta jest oprávněna ku stížnosti na postup při exekučním výkonu (§ 68 ex. ř.) pokud se týče i k rekursu do soudního usnesení vydaného o stížnosti té. Než o takový případ nejde, neboť zabavené auto neměli ve své moci ani firma N., ani Josef P., ani Josef D. Usnesením okresního soudu ze dne 10. července 1924 bylo jmenované firmě povoleno prozatimní opatření uschováním auta ve smyslu Šu 379 odstavec třetí čís. 1 ex. ř.; soudním uschovatelem byl zřízen Josef P., jenž auto měl umístiti v garáži Josefa D-a, což také se stalo. Klíč k dotyčné místnosti obdržel Josef P. Z toho patrně, že ani ohrožená firma ani Josef D. neměli auto, o které jde, ve své moci a že již proto nepřicházejí v úvahu jako třetí osoby ve smyslu Šu 262 ex. ř. Ani Josef P. neměl auto ve své moci. Soudní uschování ať ve smyslu Šu 259 ať ve smyslu Šu 379 ex. ř. jest opatřením, jímž hmotné movité věci se odejímají z moci dlužníka (odpůrce ohrožené strany) a podřizují se moci soudní. Ve své moci nemá tedy věci ty soudní uschovatel, jenž je pouze soudním orgánem, nýbrž výhradně sám soud. Potud souhlasí dovolací soud také s názorem vysloveném v rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 27. dubna 1915 R I 192/15 Gl. Ung. čís. 7416. Soudní uschovatel nemůže se tedy zdráhati, by věc danou mu soudem k uschování nevydal za účelem jejího zabavení pro třetí osobu. Kdyby tak přes to učinil, byl by soudem prostě poukázán, aby věc vydal, neboť byla mu jako věc dlužníka soudem odevzdána právě proto, aby byla zachována pro další exekuční úkony pokud se týče pro budoucí exekuci nejen toho, kdož exekuci navrhl, pokud se týče kdož navrhl prozatimní opatření, nýbrž i každého jiného věřitele. Soudnímu uschovateli lze arci přiznati právo stížnosti na postup při exekučním výkonu ve smyslu Šu 68 ex. ř., ale rekurs do usnesení soudního mu nepřisluší. Tím méně přísluší toto právo Josefu D-ovi, jenž toliko poskytnul místnost, kde auto bylo umístěno, pokud se týče firmě N., kteří na exekučním řízení nejsou účastnjeni ani jako vymáhající věřitelé, ani jako dlužníci, ani jako třetí osoby ve smyslu Šu 262 ex. ř. Otázka, zda ku zabavení auta nebylo snad zapotřebí souhlasu okresního soudu, jenž povolil prozatimní opatření, musí zůstati neřešenou, když rekurenti podle toho, co bylo uvedeno, k rekursu vůbec nejsou oprávněni.

#### Čís. 4461.

Více škůdce nemůže navzájem uplatniti § 1302 obč. zák., nýbrž jen právo postihu dle Šu 896 obč. zák., avšak ani toto právo jim nepřisluší, byla-li již některému z nich veškerá škoda pojišťovnou nahrazena. Vyplatila-li pojišťovna jednomu ze škůdců pojistný peníz, nevznikl jí náhradní nárok proti ostatním škůdcům.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1924, Rv I 1394/24).

Žalobci byli trestním rozsudkem pravoplatně odsouzeni pro přešupek § 16 č. 2 zák. ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 z roku 1897 ř. z. spáchaný tím, že prodávali zdraví škodlivé barvivo na vousy, jež koupili